

Hangyál Balázs

A Pannonhalmi borvidék hegybírója, tősgyökeres nyúli. Lokálpatriótaként tekint saját pincéje dolgainak intézésre is. Az apátságra lelki és gazdasági igazodási pontként tekintő háromgyermekes apát, Hangyál Balázst faggattuk.

Ny

Nyolcévesen eldöntöttem, ha nagy leszek, a szőlőben akarok dolgozni. Annak ellenére határoztam így, hogy szüleimnek, nagyszüleimnek nem volt köze a mezőgazdasághoz. Nagyszüleim iparosemberek voltak, édesanyám a vegyiparban, édesapám pedig az elektrotechnikai iparban dolgozott. Egy kis málnásunk ugyan volt, ezért a vakáció mindig kötelező málnaszedéssel indult, így találkoztam a hegyen élő öregekkel. Ők, mire mi délelőtt tízre felértünk, már egyszer elfáradtak. A szőlősorok végén leültek velünk, ettük a zsíros kenyeret, és anekdotáztak. Soha nem zavartuk őket. Mindig volt ránk idejük. Rám ragadt áradó nyugalomuk.

Tősgyökeres nyúli vagyok. Miután Gyöngyösön megszereztem a borászdiplomát, sok munkaaajánlatot kaptam, de ragaszkodom Nyúlhoz. Amikor az M1-esen hazafelé tartok, és meglátom a pannonhalmi apátságot, megdobban a szívem. Már a dombok látványa is szakrális élményt jelent számomra. Egyébként Nyúlon úgy építik a házakat, hogy homlokzatuk az apátságra nézzen.

Egy öreg villa a cseresznyefájával már gyerekkorom óta tetszett Nyúlon. Harminc év alatt a százéves épületet a felismerhetetlenségig benőtte a gaz. Sikerült megvennünk, és úgy felújítanunk, hogy a régi és az új épület közt érzékelhető legyen a különbség. Természetesen mindenhez gyerekkori élmény köt. A Hangyál Pince 2010 óta működik, mára 12 hektárra fejlődöttünk, ebből egyelőre nyolc termő. Tizenegy fajtánkból a hangsúly az olaszrizlingen, a rajnain és a pinot blanc-on van, illetve a merlot-n és a cabernet franc-on. Ma már az egész család a szőlővel kel és fekszik.

Tíz éve vagyok hegybírója a hatszáz hektáros Pannonhalmi borvidéknek. Mindenkivel igyekszem jó kapcsolatban lenni. Mutassák meg a kollégák – elvégre a helyi emberek birtokában vannak a területek, a szőlők, a pincék –, hogy mit akarnak. Nem vagyok rest kimenni a területeikre. Pannonhalmi 2002-ig alvó borvidék volt. Mára azért ez jelentősen megváltozott.

A könyvtárban válogattam ki a dűlőinket! A pannonhalmi apátság könyvtárban kutattam a legjobb területek után. Szeretek gazdaságtörténettel foglalkozni. Egykor a Széldomb, a Gerha egyházi tulajdonban volt, utóbbiról a XVII. században lopták a tőkét. Persze a lopott tőkéket nem eredtek meg az új helyen, de a lopás ténye árulkodó volt: kiderült, hogy csak kiváló termőhelyekről lehet szó.

Középiskolai szerelem a miénk. Kati, a feleségem kisalföldi, rábaközi születésű. A főiskola után házasodtunk össze, ő növényvédelmet tanult. Amikor először kimentünk a szőlőhegyre, azt mondta: „Nálatok meg kell támasztani a vödört, különben felborul!” Feleségem dolgozik a szőlőben, én a pincében, kétszázötven százalékon teljesít, ő tartja

egyben a családot. Mindenkire van ideje, de nemcsak ránk, a rokonokra is. Komolyan veszi vallási elkötelezettségét.

Zoli fiúnk tizennégy éves, és már most tudja, hogy folytatni akarja, amit elkezdünk. Laci tizenkét éves, ő adta a Látomás nevet egyik borunknak, a legkisebb gyermek Réka, ő hét éves. A családi szeretet nálam az első, ha nincs egyben a család, kár is bármivel foglalkozni. Bár a napi tízenöt óra munka mellett nem egyszerű apának lenni. Laci fiam ezt így foglalta össze „Apa foglalkozása hegybíró, és mindig siet”. Hiszek abban, hogy munkával lehet előrébb jutni és nem zsványsággal. Sietősségem ellenére vasárnap biztos együtt ülünk körül az asztal délből, nincs étkezés ima nélkül.

A mi országgrészünkben rend van. Ki merem jelenteni, hogy Nyúl olyan rendezett, mint egy burgenlandi település. Megszólják az embert, ha nem törődik a birtokaival, a kiskertjével. A rendhez nem kell pénz. A széphez már kell. A feleségem szenvedélyes virágkertész. Pincénket messziről megismerni a virágainktól. Míg egyes növények másoknál kókadnak, nálunk virítanak. Ez mind Kati tudását és elhivatottságát dicséri. Érdekesség a mai embernek, hogy nagyanyám még ismerte a népi gyógymódokat, maga keverte a körömvirágkenőcsöt, palacknyi borba kankalint áztatott, ezt egy hét alatt elkortyolgatta. Sajnálom, hogy Hangyál nagyapám, aki elismert szövőipari szakember volt, nem kóstolhatta meg első boromat.

Nem ittam egy korty alkoholt sem tizenkilenc éves koromig, ezért velem csempészették be a kollégiumba a bort a diáktársak. Extra muskotály volt a közeli kricsmiben a kollégisták borának a neve. Mivel mindenki tudta, hogy én nem iszom, a portás nem fogott gyanút. Józanul is kiválóan éreztem magam. Aztán Gyöngyösön már alkalmassá váltam a kóstolásra, fehér szárazakkal kezdtem. Nyúli szokás a vendéget fehérborral kínálni, vöröset adni illetlenség.

Szent Donát Nyúl védőszentje, és nagyon szeretem a búcsú idején szabad ég alatt tartott tábori miséket. Jó a közösségi élmény. Egyébként nekem amúgy is a szabad ég alatt, elsősorban a szőlőben jönnek a legjobb ötleteim. Ad hoc típusú ember vagyok, eszembe ötlök valami, és máris csinálom. A sok munka mellett így szoktam néha időt szakítani arra, hogy leszaladjunk a Balatonra, olyankor csak nézem a vizet hosszasan...

Lokálpatrióta vagyok, elsődlegesnek tartom a kölcsönös bizalmat. Igyekszem mindent helyben, a régióinkból beszerezni. A pinceépítést is én szerveztem. A borainkat Győrben és környékén adjuk el, de szeretnénk az ország távolabbi pontjain is értékesíteni. Fejlődni pedig mindig csak annyit fejlődünk, amennyit önerőből vállalni tudunk. Év végére az új pincénk is elkészül!

Szöveg: Tallián Hedvig
Fotó:

